

ei^r sūt sup oia opa ei^r. vnde r Luce. 6°. dñs dic. Estore misericordes: sicut r p̄r vī misericors ē. mīa igit̄ marīa virtutuz. ¶ H̄z h̄ ē qd̄ dic aplis ad Col. 3° cum dixisset. Induite vos sic dilecti dei viscera mīe r̄c. p̄ ea subdit. H̄z oia caritatē habete. ḡ mīa n̄ ē marīa virtutū. ¶ R^o dicendū q̄ alīq̄ virū p̄t eē marīa duplicit. vno mō s̄ se. alio modo p̄ op̄ationē ad h̄stē. Sc̄m se qd̄z mīa marīa ē. ptinet. n. ad mīaz q̄ alīj effudat. r qd̄ pl̄ ē q̄ defectū alīorū subleuer. r h̄ marīa sup̄ oīs ē. vnde r mīseri ponē. pp̄ū deo. r i hoc marīe d̄r ei^r oīpotētia māifestari. H̄z quo ad h̄stē mīa n̄ ē marīa. nisi ille q̄ bz sit marīm q̄ nullū sup̄a se habeat s̄ oīs sub se. ei. n. q̄ sup̄a se alīquē h̄stē mai^r ē r meli^r cōiūgi sup̄iori q̄ sup̄plere defectū iferioris. r ideo q̄tū ad hoīem q̄ h̄stē deo sup̄iore caritas per quā deo vni^r ē porior q̄ mīa q̄ quā defectus prior sup̄plet. s̄ iō oīs vītutes q̄ a d. p̄ximū ptinet potissima ē mīa. sīc etiā ē porioris actus. nā sup̄plē defectū altius iōtū buīusmōi ē sup̄ioris r melioris. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ deu n̄ colim^r p̄xiora sacrificia aut mīnera. pp̄ē ip̄m: s̄ pp̄ē nos r pp̄ē p̄ximōl. nō n. idiget sacrificiū n̄fis s̄ vult ea sibi offerri. P̄p̄ n̄ram denotionē r p̄ximōl vīlitatez. r iō mīa q̄ s̄būnenī defectib^r alīorū ē sacrificiū ei magis acceptū. vt pote pp̄iquis vīlita tē. p̄xior iducēs: fm illud. Heb. vltio. Bñficietē r coīonis nolite obliuisci. talibus enī hostis. pmeref deus. ¶ Ad secūdū dicēdū q̄ sumā religiōis xp̄iane i misericordia cōsīstit q̄tū ad extiora opa. iterior tñ affectio caritatis q̄ cōīungimur deo p̄p̄oderat r dilectioni r misericordie i p̄xios. ¶ Ad tertiu^r di cēdū q̄ p̄ caritatē assīlamlur deo tāquaz ei p̄ affectū vñti. r iō potior est q̄s misericordia q̄ quā assīlamlur deo p̄ sīlitudinē op̄atois.

Exinde siſide

A randū ē de extiorib^r actib^r: ul' effectib^r caritatis. ¶ Et p̄ de bñficietē. 1° ò elemoſyna q̄ ē qd̄a p̄ bñficientie 3° de correctione fraterna q̄ est quedam elemoſyna. ¶ Circa p̄mū q̄ritur q̄tuoz. p̄ vtr bñficietē sit act^r caritatis. 2° vtr̄ sit dib^r beneficiendū. 3° vtr̄ magis coniunctis sit magis beneficiendum. 4° vtrum beneficietia sit virtus specialis.

Ad primū sic proce

ditur. Qidēt q̄ bñficietia n̄ sit act^r caritatis. Caritas. n. marīe h̄stē ad deū. s̄ ad euī non possūm^r eē bñfici: fm illd Job. 35°. Quid dabis ei. aut qd̄ de māu tua accipiet. ḡ bñficietia n̄ ē act^r caritatis. ¶ P̄. Bñficietia māxime cōsīstit i collatiōe donoy. sed h̄ ptinet ad liberalitatē. ḡ bñficietia n̄ ē act^r caritatis s̄ liberalitatē. ¶ P̄. Qd̄ gs dat: uel dat si cut debitū: uel dat sic n̄ debitū. s̄ bñficiū qd̄ ipēdiē tāq̄ debitū ptinet ad iusticiā: qd̄ aut ipēdiē tāq̄ n̄ debitū ḡtis daf. r fm h̄ ptinet ad misericordiā. ḡ oīs bñficietia uel ē act^r iusticie ul' ē act^r misericordie. n̄ ē ḡact^r caritatis. H̄z. Caritas ē aīcītia qd̄a vt dictū ē. s̄ phus i 9° ethicoz ī alīos amicītīe act^r ponit h̄ vñū qd̄ ē op̄ari bonū ad amicos: qd̄ ē aīcīs bñfīcē. ḡ bñficietia est act^r caritatis. ¶ R^o dicēdūz q̄ bñficietia nibil ip̄ortat q̄ facē bonū alīcī. P̄ot aut h̄ bonū cōsiderari duplicit. Uno fm cōem rōnē boni. r h̄ ptinet ad cōem rōnē bñficietie. r h̄ ē actua aīcītīe: r p̄sequēs caritatis. nā in actu dilectionis i cludit beniūlētia p̄ quā vult alīs bonū aīco: vt s̄ habitū ē. volūtas aut̄ est effēctua eoz q̄ vult si facultas adsit. r iō ex oītī bñfīcē aīco ex actu dilectionis cōseq̄. r pp̄ē h̄ bñficietia fm cōem rōnē ē amicītīe ul' caritatis act^r. Si at bonū qd̄ gs facit aīcī ac cīpiat sub alīq̄ spālē rōnē bōi: sic bñficientia accipiet spālē rōnē. r ptinebit ad aliquā spe ciale vītute. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ sicut Dyo. dīc 4° ca^r de diuī. no. amor mouet or̄dinata ad mutuā bñfītūdīnē. r iferiora ouerit i sup̄iora ut ab eis p̄ficiātur. r sup̄iora mouet ad iferiorū p̄ficiātur. r q̄tū ad h̄ bñficietia ē effect^r dilectionis. r iō n̄rm nō est deo bñfīcē. s̄ enī honorare nos ei subyīcēdo. ei^r aut̄ ē ex sua dilectionē nob̄ bñfīcēre. ¶ Ad secundū dicēdū q̄ in collatione donoy duo sūt attendēda: quoruū vñū ē extius datū. aliud aut̄ ē iterior passio quā bz gs ad diuitias i eis dīlectat^r. ad libalitatē aut̄ ptinet mode rari ifiorē passionē: vt. s. aliq̄s n̄ sup̄cedat cōcupīscēdo r amādo diuitias. ex h̄. n. efficie tur h̄ facile emissiū diuinorū. vñ si h̄ det aliqd̄ donū magnū. r tñ cū quadā cōcupīscētia retinēdi: datio n̄ ē libalitē. s̄ ex pte extio ris dati collatō bñfīcē ptinet i gnāli ad amicītīe ul' caritatē. vñ h̄ non derogat amicītīe

Ad prime sic proce

si aligſ rē quā cōcupiscit ſtinere dat alti ppter rōre. h̄ magis h̄ attēdit aicitie pſec.

Ad tertium dicendū q̄ sic aicitia seu caritas

repicit i bñficio collato cōem rōnē bōi. ita

iufticia respic̄ ibi rōnē debiti. mīa uero respic̄ ibi rōnē ſreuātiū mīferiā uel defectū.

Ad secundū sic pro

cedit. Qideſ q̄ nō sit oib̄ bñfaciēdū. Dicit n. Aug⁹ in p̄ de doc. xpiana q̄ oib̄ pdeſſe n̄

poſſum⁹. h̄ virt⁹ nō iciliat ad ipoſſible. ḡ nō

oportet oib̄ bñfacer. **¶ P.** Acc. i⁹ or Da

bono t̄ nō ſcepis p̄cōrez. h̄ multi hoies ſūt

pctōres. n̄ ḡ oib̄ ē bñfaciēdū. **¶ P.** Caritas

nō agit pperā. ut dī. i. ad Corl. i⁹. h̄ bñfacer

gbusdā ē agere pperā. puta si aligſ bñfaciāt

ūmīcīs reipublice. uel si bñfaciāt excoīcato

ga p hoc ei coīcat. ḡ cū bñfacer ſit actus ca

ritatis nō ē oib̄ bñfaciēdū. **¶ Sed h̄ eſt**

qđ apluſ diē ad Hal. vlti. H̄ t̄p̄is hēmus o

peremur bonū ad oēs. **¶ R⁹ dicendū q̄ ſic**

s̄ dictū ē: bñficiētia cōſeq̄ amorem ex ea p

te qua mouet ſupiora ad puiſionē inferiorz

ḡdus aut̄ i hoib⁹ nō ſūt ūmutabiles ſic i an

gelis: ga hoies p̄ſt pati multiplices defect⁹

vnde ḡ ſupior: ſcdm aligd. uel ē uel pōt eē i

ſerioſ fm aliud. t̄ iō cū dilectio caritatis ſe

extēdat ad oēs etiā beneficētia ſe debet ex

tendere ad oēs p̄ loco tamē t̄ tpe. oēs. n. a

ctus virtutū ſūt fm ſbitas circūſtatias limi

tādi. **¶ Ad pmū ḡ dicendū q̄ ſi p̄ſicēt loquen**

do nō poſſum⁹ oib̄ bñfacer i ſpāli. null⁹ tñ

ē de q̄ nō poſſit occurref casus i q̄ oporteat

ei benefac̄ etiā i ſpāli. t̄ iō caritas regrit ut

bō etiā ſi non actu aligbus bñfaciāt. habeat

tñ h̄ i animi ſui p̄patiōe ut bñfaciāt cuiuc̄

q̄ ſi t̄p̄ adeēt. aliqđ tamē bñficiū ē qđ poſſum⁹ oib̄ ipēdere. ſi nō i ſpāli ſaltē i gnāli ſi

cut cū oram⁹ p̄ oib̄ ſidelibus t̄ iſidelibus

¶ Ad ſecundū dicendū q̄ in p̄cōre duo ſunt

f. culpa t̄ nā. ē ḡ ſubueniēdū p̄cōri quantū

ad ſuſtētātē nature. nō ē aut̄ ei ſubueniē

dū ad ſomētū culpe. **¶ B.** n. nō eēt benefacere

h̄ poti⁹ maleſacē. **¶ Ad etiū dicendū q̄ excō**

mūcatis t̄ reipublice hostibus ſunt bñficia

ſbrahēda içtū p̄ h̄ arcēt a culpa. ſi tñ imie

ret neſſitas ne nā deficeret eet eis ſubueni

endū. debito tñ modo. puta ne fame aut ſiti

moſerētur aut aliquod huiuſimōi diſpēdiū

niſi fm ordinem iuſticie paterentur.

Ad tertium ſic proce

dit. Qideſ q̄ n̄ ſit magis bñfaciēdū hiſ qui ſūt nob̄ magis ſiūcti. Dr. n. Luce. i⁹. Cū ſa

ciſ prādiū aut cenā noli uocare aīcos tuos neq̄ frēſ neq̄ cognatos. h̄ ſi iſti ſūt magis ſiūcti. ḡ nō ē magis bñfaciēdū ſiūctis h̄

poti⁹ exneis t̄ idigetibus. **¶ Neḡ eni: ſed cuž**

facis ſiūcti. voſ paupes debiles t̄c. **¶ P.**

Maximū bñfīn ē q̄ bō aliquē in bello adiu

uet. h̄ miles in bello magis dī ſjuare exneū

comilitonē q̄ ſagūineū hōſtē. ḡ beneficia

nō ſūt magis exhibenda magis coniunctis.

¶ P. Prīu ſūt debita reſtituēda q̄ ḡtuita

beneficia ipēdena. ſed debitiū ē q̄ aligſ im

pedat bñficiū ei a q̄ accepit. ḡ benefactorib⁹

magis ē bñfaciēdū q̄ ppigs. **¶ P.** Magis

ſūt diligēdi parētes q̄ fili⁹. ut ſ̄ dictū ē. ſed

magis ē benefaciēdū fili⁹. ga nō debet fili⁹

thelaurizār parētib⁹. h̄ ecōuerſo ut dī. 2. ad

Corl. i⁹. nō ē ḡ bñfaciēdū magis ſiūctis.

¶ S̄ ſ̄ ē qđ Aug⁹ dīc in p̄ de doc. xpiana.

Cū oib̄ pdeſſe nō poſſis. hiſ poſſiſumū cō

ſuſlēdū ē q̄ p̄ locoz t̄ tēpoz uel q̄rūlībz rerū

opportūtātib⁹ ſtricti⁹ tibi q̄ſi quadā ſorte

iugūſ. **¶ R⁹ dicendū q̄ gra t̄ virtus imitanſ**

nature ordīnē ḡ ē ex dīna ſapiētia iſtituūſ

Et aut̄ talis ordīnē vt vñūqđḡ agēſ nāle

p̄ p̄us magis diſſūdat ſuā actionē ad ea que

ſūt ſibi magis ppīquia. ſic ignis magis caleſ

ſacit ſibi magis ppīquia. t̄ ſili⁹ deuſ i ſibaſ

ſibi ppīgores p̄ p̄us t̄ copioſus dona ſue bo

nitati diſſūdit. ut p̄ p̄ Dīo. 7° ca°. cel. ierar.

exhibitio aut̄ bñficioz ē qđā actio caritatis

t̄ alios. t̄ iō oportet q̄ ad magis ppīquos ſi

muſ magis bñfici. h̄ ppīgtas vñius hoib⁹ ad

caritatis; cupiditatis. pōt tñ cōtigere q̄ ex
tranei sit magis iūtādi in aliquo cāu prop̄
maiorē idigetiā. intelligendū est enī q̄ ma
gis cōiūctis magis ē cetis parib⁹ bñfaciēdū
si aut̄ duorū vñ ē magis cōiūctus. t̄ alī ma
gis indigēs nō pōt vñl̄ r̄gula detinari: cui
sit magis subueniēdū: q̄a sūt diuersi gradus
t̄ idigentie t̄ prop̄igtatis. l̄z h̄ regrit pruden
tis iūdicī. Ad secundū dicēdū q̄ bonus
multoz cōe diuinius ē q̄ bonū vnius. vnde
p̄ bono cōi reipublice ul̄ sp̄ialis ul̄ tpalis vir
tuos ē etiā q̄ alīs propriā vitā expōat pe
riculo. t̄ ideo cū cōicatio i bellicis actib⁹ or
dinet ad cōseruationē reipublice. l̄ B miles
ipēdēs om̄ilitōi auxiliū. nō ipēdit ei tāq̄ pri
uate p̄sōe. l̄z sīc totā rēpublicā iūnās. t̄ ideo
nō ē mirū si i B p̄fer̄ extrane⁹ cōiūcto fm̄
carnē. Ad tertīū dicēdū q̄ duplex est de
bitū. Unū qdē qdē non est numerandū i bo
nis ei⁹ q̄ debet. l̄z potius i bōis ei⁹ cui debe
tur. pura si alīs h̄t pecuniā aut̄ rē aliquaz
alītū ul̄ furto sublatā. ul̄ mutuo acceptaz si
ue depositā. vel alīq̄ sili alio mō: q̄tū ad hoc
debet hō p̄ns reddē debitu: q̄ ex eo bñfacē
ciūctis. nī forte eēt tātē necessitatī articls
i q̄ etiā liceret i p̄i rē alienaz accipe ad subue
niendū necessitatez patienti. nī forte t̄ ille
cui res debet i sili necessitate eēt. i q̄ tñ cāu
pēsāda eēt utriusq̄ dōtio fm̄ alias dōtides
req̄sitas prudētis iūdicio: q̄a i talib⁹ nō pōt
vñl̄ regula dari. p̄p̄t varietatē sigulorum ca
sūi. ut pl̄s dīc i 9° ethicoru. Aliud aut̄ ē de
bitū q̄b copūtaz i bōis ei⁹ q̄ bz t̄ nō eius cui
debet. pura si debeat nō ex iūsticie necessi
tate l̄z ex qdā morali egitate. ut x̄tiḡ i bñfi
cys ḡtis suscep̄tis. nulli⁹ aut̄ bñfactoris bñfi
ciū est tm̄ sicut parētū. t̄ iō parētē i recom
pēsādis bñficiys sūt oībus alīs preferendi.
nī necessitas ex alia pte p̄ponderarer uel a
liq̄ alia dōtio. pura coīs vtilitas ecclie ul̄ rei
publice. i alīs aut̄ ē estimatio habēda t̄ con
iūctiōs t̄ bñficiy suscep̄ti. q̄ sili nō pōt coī
r̄gula detinari. Ad quartū dicēdū q̄ pa
rētes sūt sic sup̄iores. t̄ iō amor parentuz est
ad bñfaciēdū. amor aut̄ filior̄ ad honozādū
parētes. t̄ tam̄ i necessitatī extreme articu
lo magis liceret dōserere filios q̄ parētes. q̄s
nullo mō deserere licet prop̄ obligationem
bñficiorum susceptorum. ut pater per philo
sophum in 8° ethicorum.

Ad quartum sic pro

cedif. Quidē q̄ bñficiencia sit sp̄al' v̄r⁹. p̄ce
pta. n. ad v̄tutes ordinātū: q̄a legislatores
itēdū facere hoīes v̄tuosos. sīc dīc i 2° ethico
ru. l̄z seorsū dāt p̄ceptu de bñficiētā t̄ de
dilectionē: dīc. n. Mat̄h. 5. Diligite iūnīcos
v̄ros. t̄ bñfacite his q̄ oderūt vos. q̄ bñficien
tia ē v̄tus disticta a caritate. P. Vtia v̄tu
tibus opponūt. l̄z bñficiētie oppenūtūt glīq̄
sp̄alia v̄tia p̄ q̄ nocumētū proxio infert. pu
ta rapia furtū t̄ alia huiusmōdi. q̄ bñficiētā
ē sp̄alis v̄rt⁹. P. Cāras nī distiguis i mul
tas sp̄es. l̄z bñficiētā videtur distingui in
multas sp̄es fm̄ diuersas bñficiōr̄ species. q̄
bñficiētā ē alia v̄tus a caritate. D. H̄z̄ est
q̄ act⁹ iūtior t̄ extiōr nō regunt diuersas v̄tu
tutes. sed bñficiētā t̄ beniuolētā nō diffe
rūt nisi sīc actus extiōr t̄ iūtior: q̄a bñficien
tia ē exercitio beniuolētiae. q̄ sīc beniuolētā
nō ē alia v̄rt⁹ a caritate: ita nec bñficiētā.
P. dicēdū q̄ v̄tutes diuersificāt fm̄
diuersas rōnes obi. eadē aut̄ ē rō formalis
obi caritatis t̄ bñficiētiae. na n̄ utraq̄ sp̄icit
rōne cōem bōi. ut ex p̄dictis p̄z. vnde bene
ficiētā nō ē alia v̄tus a caritate. sed nomiat
quendā caritatis actum. Ad p̄mū q̄ dicē
dū q̄ p̄cepta nō dāt d̄ hitibus v̄tutū l̄z de
actib⁹. t̄ iō diuersitas p̄ceptorum nō signat
diuersos hit⁹ v̄tutū. l̄z diuersos act⁹. Ad
secundū dicēdū q̄ sīc oīa bñficia proximo ex
hibita iūtaz considerātūt sub coī rōne boni
reducūtūt ad amoz̄. ita oīa nocumētā: iōq̄
tū considerātūt fm̄ cōem rōne mali reducūtūt
ad odio. put aut̄ considerātūt fm̄ alīq̄ sp̄ales
rōnes uel bōi uel mali reducūtūt ad alīq̄ speci
ales v̄tutes uel v̄tia. t̄ fm̄ B etiā sūt diuer
se bñficiōz sp̄es. Unū p̄z mīsio ad tertium.

Einde consi
drādū ē de elem̄osynā. Et
circa h̄ querūt decē. p̄ v̄trū
elem̄osyne largitio sūt ac
tus caritati. 2° de dīctio
ne elem̄osynā. 3° q̄ sūt potiores el̄ye v̄trū
sp̄iales uel corporales. 4° v̄trū corporales el̄ye
bēant effectū sp̄ialē. 5° v̄trū dare elem̄osynās sūt i p̄cepto.
6° v̄trū corporal el̄ya sūt dāda
d̄ necessario. 7° utrū sūt dāda d̄ iūste acqui
sito. 8° q̄ sūt dare el̄yam. 9° quib⁹ sūt dāda
x° de mō dādi el̄yas.